

hos os mange Husmænd, der slet ikke kunne komme ind under den, fordi de have meget større Ejendomme, men man er ikke desto mindre ret klar over Forholdet, og jeg tror ogsaa, at det vil være muligt her at finde et Navn; man vil sikkert ved forsat Arbejde blive enig om et Navn, man kan slutte sig om. Naar det her hedder „Kreditforening for jydsk Landbygning“ i Stedet for „Bygninger paa Landet i Sjælland“ som det oprindelig hed i det Forslag, som det afdøde Medlem fra Odder (Bjørnbat) og jeg havde det i Efteraaret, saa var det kun fordi jeg vilde gøre det kortere, skønt jeg indrømmer, at det andet Navn kan være nok saa betegnende, men væsentlig kan det i hvert Fald ikke være. — Naar det ærede Medlem fra Esbjerg (Bluhme) antydede, at mine Udtalelser lige over for de jydsk Købstadkreditforeninger skulde have været noget for haarde, det var Tanken i hans Bemærkning, saa tror jeg ikke, han har Ret, thi jeg har kun udtalt dette, at Ny jydsk Købstadkreditforening har vist sig uvillig til at gøre Skridt til, at de Grundejere, her er Tale om, kunde saa Udgang til at komme ind derunder, men jeg har ikke udtalt mig om, hvorvidt det for denne Forening i og for sig kunde være berettiget og forsvaret at gaa ind derpaa. Jeg erkender, at det kan være tvivlsomt, og jeg erkender fuldt ud, at det ved fremtidige Overvejelser af denne Sag kunde ende med, at man maatte sige, at deres Panter ere af en anden og ringere Bestaafenhed, end dem, vi have, og vi vilde helst være helt fri for dem. Naar, de kunne jo ikke komme til det uden ved en Lovforandring. Men for saa vidt jeg har behøvet dem noget, er det altsaa dette, at de ikke have gjort Skridt til at imødetomme disse Grundejere, men jeg har ikke opstillet det som en Regel, men kun som en Rendsgering, et Vidnesbyrd om, at der er en Trang til Stede. Denne Trang maa vi se at tilrejsstille, og naar vi ikke kunne gøre det ad den ene Vej, saa maa vi gøre det ad den anden Vej, ved en selvstændig Forening. Jeg er for øvrigt selv — skønt jeg fra Begyndelsen af var ikke saa lidt inde paa den Tante, at skaffe en Løsning ved Hjælp af en ny Købstadkreditforening — kommen over paa den anden Side, og jeg har faaet det Indtryk fra de forskellige Byer, at det, de helst ville, er at saa en selvstændig Forening, og at det er det, der baader dem bedst. Jeg vil da sige haade over for „Ny jydsk Købstadkreditforening“ og over for enhver anden bestaaende Kreditforening, med hvilken der er Tale om at komme i Forbindelse og danne en særskilt Serie under visse nærmere be-

stemte Betingelser, at det er sikkert nok, at skulle de naa noget i den Henseende, naa de det, efter hvad der ligger for, og efter hvad vi kende, næppe ad anden Vej end ved at staa med en Lov i Haanden. Men staa de med Tilladelsen i Haanden til at etablere en Forening, have de, om jeg saa maa sige, det nødvendige Pres paa de bestaaende Foreninger til at saa dem til at anstille alvorlige Overvejelser om Muligheden af at aabne saadanne Udveje at de kunne finde det bekvemmere og billigere for dem at komme til at træde i Forbindelse med en anden bestaaende Forening. Thi det væsentlige for mig er ikke at saa en Forening i og for sig, men at de Grundejere, som der her er Tale om, blive hjulpsne til at kunne saa de Laan, som det her drejer sig om.

Med Hensyn til Navnet skal jeg dog bemærke over for det ærede Medlem for Viborg Amts 1ste Valgkreds (Dalsgaard), at det selvfølgelig ikke har været Mening at lave et falsk Varemærke, som han udtrykte sig. Det er saa langt fra Tilfældet, men jeg har jo for øvrigt udtalt mig i den Henseende, saa jeg antager nok, at de forskellige Kræfter, der komme til at arbejde videre paa Lovforslaget, naar de ellers kunne enes om alt andet, ogsaa der vilde finde den rette Løsning. Hvad angaar de enkelte Bemærkninger, der fra det samme ærede Medlems Side bleve gjorte om enkelte Underpunkter i § 1, skal jeg heller ikke dvæle særligt ved dem, fordi det jo ogsaa er af de Ting, der kunne tages under nærmere Overvejelse. Jeg skal dog bemærke, at naar den ærede Minister antydede det samme og paa det samme Sted, nemlig at halvt Laan maaste var noget for lang Amortisationsstid, saa vil jeg dertil sige, at min Erfaring med Hensyn til de Pantter, som der her er Tale om, jo ganske vist i alt væsentligt knytter sig til en enkelt af disse Byer, nemlig Herning, som omtrent helt og holdent er opvokset i de nogle og tyve Aar, jeg har boet der. Men efter min Erfaring derfra er Forholdet saaledes, at det gennemgaaende er ny Folk, det vil sige unge Folk fra andre Egne, der komme og slaa sig ned i en saadan Nybygd, Folk, der stiftede Familie og saa mange Børn. Disse Pladser have det forud for de ældre Købstæder, at det er Pladser, som saa at sige danne sig selv, hvor Naturbetingelserne for deres Trivsel ere til Stede, og derfor er det ogsaa som almindelig Regel for unge, dygtige, energiske Mænd en Plads at arbejde sig frem paa. Men der har jo ganske vist der som andre Steder været Folk, der have været noget for tankeløse, og som i de gode